

MARCSÁK GERGELY

BORÚS
KARÁCSONY

*Elfordítja tőlünk fényarcát a Nap,
behúzza vastag felhő-függönyét,
és hullani kezd ránk jéggé dermedt könnye,
mint vadakra záporzó ólomsörét.*

*Csontjainkat pedig hideg szeleivel
Röntgen-sugárként fúrja át a tél,
s a békével várandós vérző földanya
iszonyú kínok közt ismét elvetél.*

*Menj hát, december; dőre fényeiddel,
ki girlandba tekernéd halott magzatát.
Az ember, akit pompád kellően elvakít,
a valóságba lépve orráig se lát.*

*De szétszóratásunkban, majd' két év elmúltán
itt már nem bódíthat csillagszórós mákony.
Temetésnap lesz Krisztus születése:
hullaszákok hátán érkezik karácsony.*

*Csak a csontjainkat pásztázó szél látja,
hogy mindegyikünkben ugyanaz a vágy van.
Ácsorgunk tovább a könnyező ég alatt –
tán megváltásra is méltatlanná váltan.*

Beregszász, 2023